

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Budapesti jegyzetek

027.43

Cím:

Újítás a könyvtárban

Idő:

4 1953

Forrás:

27. Dp

Személy:

1953. V. 2.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerliczy-u. 2. — 14806/51

(Hely)

Feleségem a vadászutcai Szabó Ervin könyvtárfiók olvasója. En a vállalatunk könyvtárát szoktam használni. Legutóbb azonban elkísértem feleségemet, s mivel megvallom, sohasem jártam a Fővárosi Könyvtár fiókjaiban, érdeklődve néztem körül, miközben feleségem válogatott. Különösen az érdekelt, hogy milyen a kapcsolata az olvasóknak a könyvtárhoz.

Eppen egy kisdíák jött be és a török megszállásról szóló könyvek iránt érdeklődött. Kérdésemre elmondotta, hogy iskolai tanulmányait akarja ezzel kiegészíteni.

A könyvtárosnő sorra vette az ilyen témájú könyveket. Jókai: „Törökvilág Magyarországon”, „Erdély aranykora”, Móricz Zsigmond: „Erdély” trilógiája, Mikszáth Kálmán: „Beszélő köntös”. A kisdíák mindegyik

könyv iránt részletesebben is érdeklődött és a könyvtárosnő készségesen részletesebb magyarázatba kezdett az ajánlott regényeket illetően. Végül is a fiú a „Beszélő köntös”-t kölcsönözte ki.

A könyvtárban töltött rövid idő alatt tapasztaltam, hogy a klasszikusok közül Jókai, Mikszáth és Móricz a legkeresettebbek. Jókainak különösen azok a regényei, amelyek a szabadságharcról szólnak, no meg a fiatalok elszereztettel olvassák a „Jövő század regénye”-t, nyilván kíváncsiak, hogy mennyiben volt helytálló Jókai álmódosása, mi valósult meg belőle. A szovjet írók közül a legnagyobb olvasólabóra Gorkijnak, Azsajevnek és Erenburgnak van.

Egy idősebb férfi Spanov: „Gyujtogatók” című regényét keresi. Nincs bent, a leg-

kapósabb könyvek egyike.

— Már negyedik alkalom, hogy nem tudom megkapni. — mondja bosszankodva.

A könyvtárfiók vezetője üres levelezőlapot tesz elébe: Tessék, címezze meg saját magának, s ragasszon rá egy 20 filléres bélyeget. Amint a könyvet behozzák, félretesszük, mint soron következőnek, s ezzel a lappal értesítjük, hogy megkaphatja a könyvet.

A férfi elmosolyodik: nagyszerű újítás, nem tudom, kinek jutott eszébe? Csakugyan kitűnő újítás. Illick is a mi könyvtárainkhoz. És hogy kinek jutott eszébe? Ugy gondolom, a szükség hozta létre. Az, hogy ma már minden könyv kevés és valóban újítani kell ahhoz, hogy az olvasó igényeit kielégíthessék.

(bárdos)